

Προλόγισμα

της Ανδής Πέτσα-Σαββίδου
Υπεύθυνης Έκδοσης

Με αυτό το τεύχος το περιοδικό κλείνει 39 χρόνια ζωής, πλούσια, μεστά, παραγωγικά. Γιομάτα αγάπη για τον τόπο μας, γιομάτα θύμισες και νοσταλγία. Γιομάτα περηφάνεια για την καταγωγή, τον τρόπο ζωής, τη θεώρηση αντίκρουσης των πραγμάτων...

Όλα αυτά τα χρόνια το περιοδικό αγκαλιάστηκε και στηρίχτηκε από Κυθρεώτες και φίλους, γι' αυτό και σήμερα εξακολουθεί να εκδίδεται παρά τις πολλαπλές δυσκολίες. Γιατί αγκαλιάστηκε τόσο από εκείνους που γεννήθηκαν στην Κυθρέα και έχουν ζωντανά βιώματα όσο και από τις νεότερες γενιές των Κυθρεωτών που «ρουφούν» στην κυριολεξία τις πληροφορίες και τα κείμενα και έτσι σχηματίζουν εικόνες και αναπαράγουν παραστάσεις ώστε να δημιουργήσουν ιστούς σύνδεσης με τη γενέθλια γη.

Με τη δικιά σας στήριξη συνεχίζουμε την «ανατροφοδότηση» και επικοινωνία ώστε να ρίξουμε φως σε άγνωστες πτυχές της Κυθρεώτικης καθημερινότητας. Εκτιμούμε το γεγονός πως πολλοί συντοπίτες παραδίδουν και εμπιστεύονται στο περιοδικό κείμενα γραμμένα από προσφιλή τους πρόσωπα, όπου εξιστορούνται άγνωστες πτυχές της ζωής τους, λαογραφικά στοιχεία, ποιήματα, πολύτιμες φωτογραφίες ή πληροφορίες.

Χαιρόμαστε γιατί τα τελευταία χρόνια καλωσορίζουμε και φιλοξενούμε στις σελίδες του περιοδικού νέους συνεργάτες που δίνουν το δικό τους φρέσκο στίγμα στο περιεχόμενο του περιοδικού, που εξακολουθεί να είναι πάντα η αναμόχλευση μνήμης και η προσπάθεια να κρατηθούμε ΖΩΝΤΑΝΟΙ Κυθρεώτες, κάτοικοι μιας πλούσιας σε ιστορία, πολιτισμό, παιδεία, τέχνες περιοχής και μιας εύρωστης οικονομίας ελέω Πενταδακτύλου και Κεφαλοβρύσου...

Για να κρατηθούμε... και θα κρατηθούμε!

Μα τι τα δεξ
γη είν' αυτή
κι εκεί θα μείνει
δεν πάει πουθενά
δε φεύγει
δε χάνεται.
Ωσότου να γυρίσουμε
ωσότου να γυρίσετε
ωσότου να γυρίσουν τ' αγγόνια μας
τα λιόδεντρα βαστάνε
πέντε γενιές και βάλε
κι άμα γεράσουν
ξαναβλασταίνουν απ' τη ρίζα
και φουντώνουν
και καρπίζουν πάλι
τί νόμισες;*

* (Απόσπασμα από τη ποιητική σύνδεση της Μυριάνθης Παναγιώτου Γράμμα στον αγνοούμενο)